

Global Storybooks

globalstorybooks.net

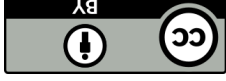
Η μέρα που άφησα το σπίτι για
την πόλη / The day I left home for

the city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafua

👤 Brian Wambi

📧 Eleni Manou (el)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Η μέρα που άφησα το σπίτι
για την πόλη
The day I left home for the city

✎ Lesley Koyi, Ursula Nafua

👤 Brian Wambi

📧 Eleni Manou

|| 3

🗣️ Ελληνικά / English

Η μικρή στάση του λεωφορείου στο χωριό μου ήταν απασχολημένη με ανθρώπους και υπερφορτωμένα λεωφορεία. Στο έδαφος ήταν ακόμα περισσότερα πράγματα για φόρτωμα. Ντελάληδες φώναζαν τα ονόματα όπου πήγαιναν τα λεωφορεία τους.

...

The small bus stop in my village was busy with people and overloaded buses. On the ground were even more things to load. Touts were shouting the names where their buses were going.

“City! City! Going west!” I heard a tout shouting.
That was the bus I needed to catch.

...

«Πόλη! Πόλη! Πηγαίνοντας δυτικά!» Εγώ άκουσα
έναν νεάδλη να φωνάζει. Αυτό ήταν το
λεωφορείο που έπρεπε να πιάσω.

Το αστικό λεωφορείο ήταν σχεδόν γεμάτο, αλλά περισσότεροι άνθρωποι ακόμα πίεζαν για να ανέβουν. Μερικοί έβαζαν τις βαλίτσες τους κάτω από το λεωφορείο. Άλλοι έβαζαν τις δικές τους μέσα στα ράφια.

...

The city bus was almost full, but more people were still pushing to get on. Some packed their luggage under the bus. Others put theirs on the racks inside.

Το λεωφορείο επιστροφής γέμιζε γρήγορα. Σύντομα αυτό θα επέστρεφε ανατολικά. Το πιο σημαντικό πράγμα για μένα τώρα, ήταν να αρχίσω να ψάχνω για το σπίτι του θείου μου.

...

The return bus was filling up quickly. Soon it would make its way back east. The most important thing for me now, was to start looking for my uncle's house.

New passengers clutched their tickets as they looked for somewhere to sit in the crowded bus. Women with young children made them comfortable for the long journey.

...

Νέοι επιβάτες κρατούσαν σφιχτά τα εισιτήρια μακριά από τα παιδιά τους και οι γυναίκες με μικρά παιδιά τους καθιστούσαν άνετους για το μακρινό ταξίδι.

Nine hours later, I woke up with loud banging and calling for passengers going back to my village. I grabbed my small bag and jumped out of the bus.

...

Εννιά ώρες αργότερα, ξύπνησα από δυνατούς χτύπους και κραυγές για τους επιβάτες να πάνε πίσω στο χωριό μου. Άρπαξα τη μικρή μου τσάντα και πήδηξα έξω από το λεωφορείο.

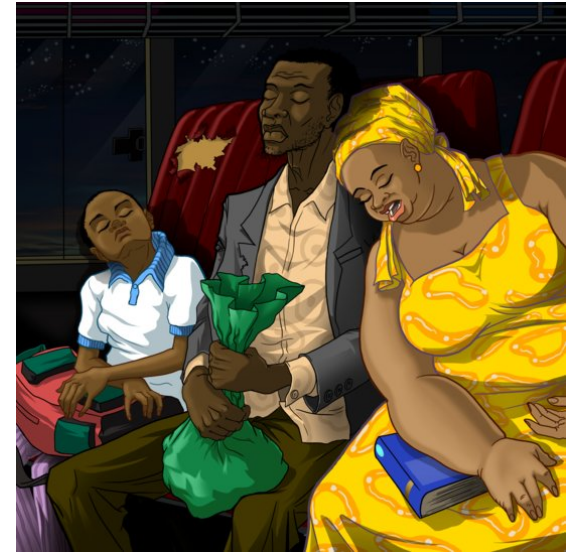

Εγώ στριμώχτηκα δίπλα σε ένα παράθυρο. Τα άτομο που καθόταν δίπλα σε μένα κρατούσε σφιχτά μια πράσινη πλαστική τσάντα. Φορούσε παλιά πέδιλα, ένα φορεμένο παλτό, και φαινόταν νευρικός.

...

I squeezed in next to a window. The person sitting next to me was holding tightly to a green plastic bag. He wore old sandals, a worn out coat, and he looked nervous.

Στο δρόμο, απομνημόνευσα το όνομα του τόπου όπου ο θείος μου ζούσε στη μεγάλη πόλη. Ακόμα το σιγομουρμούριζα όταν αποκοιμήθηκα.

...

On the way, I memorised the name of the place where my uncle lived in the big city. I was still mumbling it when I fell asleep.

But my mind drifted back home. Will my mother be safe? Will my rabbits fetch any money? Will my brother remember to water my tree seedlings?

...

Αλλά το μυαλό μου έτρεχε πίσω στο σπίτι. Θα είναι η μητέρα μου ασφαλής; Θα φέρουν τα κουνέλια μου καθόλου χρήματα; Θα θυμάται ο αδερφός μου να ποτίζει τους σπόρους των σουλιών μου;

I looked outside the bus and realised that I was leaving my village, the place where I had grown up. I was going to the big city.

...

Κοίταξα έξω από το λεωφορείο και realised ότι έφευγα από το χωριό μου, το μέρος όπου είχα μεγαλώσει. Ήνθα πήγαινα στη μεγάλη πόλη.

Το φόρτωμα ολοκληρώθηκε και όλοι οι επιβάτες κάθισαν. Οι μικροπωλητές ακόμα έμπαιναν στο λεωφορείο για να πουλήσουν τα προϊόντα τους στους επιβάτες. Όλοι τους φώναζαν τα ονόματα των προϊόντων που ήταν διαθέσιμα για πώληση. Οι λέξεις ακούγονταν αστείες σε μένα.

...

The loading was completed and all passengers were seated. Hawkers still pushed their way into the bus to sell their goods to the passengers. Everyone was shouting the names of what was available for sale. The words sounded funny to me.

Καθώς το ταξίδι προχωρούσε, το εσωτερικό του λεωφορείου έγινε πιο ζεστό. Έκλεισα τα μάτια μου ελπίζοντας να κοιμηθώ.

...

As the journey progressed, the inside of the bus got very hot. I closed my eyes hoping to sleep.

A few passengers bought drinks, others bought small snacks and began to chew. Those who did not have any money, like me, just watched.

...

Μερικοί επιβάτες αγόρασαν ποτά, άλλοι αγόρασαν μικρά σνακ και άρχισαν να μασούν. Αυτοί που δεν είχαν χρήματα, σαν εμένα, αλλά παρακολουθούσαν όλα αυτά.

As the bus left the bus stop, I stared out of the window. I wondered if I would ever go back to my village again.

...

Καθώς το λεωφορείο άφησε την στάση του παραθύρο. Αναρωτήθηκα αν θα πήγαινα ποτέ πίσω στο χωριό μου ξανά.

Αυτές οι δραστηριότητες διακόπτονταν από το κορνάρισμα του λεωφορείου, ένα σημάδι ότι ήμασταν έτοιμοι να φύγουμε. Ο ντελάλης φώναζε στους μικροπωλητές να βγουν έξω.

...

These activities were interrupted by the hooting of the bus, a sign that we were ready to leave. The tout yelled at the hawkers to get out.

Οι μικροπωλητές έσπρωχναν ο ένας τον άλλο για να βγουν από το λεωφορείο. Μερικοί έδωσαν πίσω ρέστα στους ταξιδιώτες. Άλλοι έκαναν τελευταία στιγμή προσπάθειες να πουλήσουν περισσότερα αντικείμενα.

...

Hawkers pushed each other to make their way out of the bus. Some gave back change to the travellers. Others made last minute attempts to sell more items.